

към една тематична група. Изключение прави само глаголет **sinjom** (съм).

Ромските глаголи имат две форми: една нормална и една удължена, която понякога диалектно има различна употреба. Нормалната форма в този случай отговаря на българските глаголи в свършен вид, а удължената – на българските глаголи в несвършен вид. Окончанията са:

ед.ч			мн.ч.		
	нормални	удължени		нормални	удължени
1л.	-v	-va	1л.	-s	-sa
2л.	-s	-sa	2л.	-n	-na
3л.	-l	-la	3л.	-n	-na

Пред тези окончания се намира тематичната гласна, която в 1л. ед. ч и мн.ч. е **-a**, а за другите лица и в двете числа е **-e**. И така тематичната гласна и окончанията образуват следните форми:

ед.ч		мн.ч.	
1л.	-av -ava	1л.	-as -asa
2л.	-es -esa	2л.	-en -ena
3л.	-el -ela	3л.	-en -ena

Окончанието в ед. ч 1л. **-a-v** съответства на стариндийското **-a-mi** в глагол като **bhavami**.

В ромския език в България само два глагола са запазили старото окончание **-m**, което продължава да съществува още и в сирийския цигански език: **kamam** (обичам), **sinjom** (съм):

в ед.ч., 2л. **-s** съответствува на стариндийски **-a-ti** в **bhavasi**;

в ед.ч. 3л. **-l** съответствува на стариндийски **-a-ti** в **bhavasi**; Ромското окончание **-l** е получено от стариндийското междудокално **t**.